

[Agerschou]

Begrundelse

Problemet med lange behandlingstider i forbindelse med arbejdsskadesager er ikke nyt – det har været diskuteret gennem flere år, uden at der er sket nævneværdige ændringer.

Dagbladet Vestkysten bringer i en artikel den 1. april 1989 et nyt eksempel på, hvor belastende og uacceptabelt sagsbehandlingen i et konkret tilfælde kan foregå.

I det pågældende tilfælde er afgørelsen 3½ år efter en alvorlig arbejdsulykke endnu ikke truffet, angiveligt fordi Sikringsstyrelsen og den arbejdsmedicinske klinik ikke har kunnet blive enige om, hvor meget arbejdsevnen er nedsat hos den pågældende.

Det er helt umenneskeligt, at man oven i en alvorlig arbejdsulykke på den måde skal belastes yderligere af en ekstremt langsommelig arbejdsgang i det offentlige system vedrørende arbejdsskadesager.

Svar (10/4 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Efter arbejdsskadeforsikringslovens § 26 afgør Sikringsstyrelsen, om der tilkommer skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne og erstatning for varig men, når der efter sygebehandling, optræning eller anden revalidering er grundlag for at skønne over skadelidtes fremtidige tilstand og erhvervsmuligheder.

Det er ikke muligt, før skadelidtes helbreds-tilstand er stabiliseret, at foretage et nogenlunde sikkert skøn over erhvervsevnetab og men. Indhentelse af de hertil nødvendige oplysninger medfører ofte, at sagsbehandlingen trækker ud.

For at efterleve lovens frister, og for at de skadelidte ikke skal komme til at vente urimeligt længe på en afgørelse, kan Sikringsstyrelsen træffe en midlertidig afgørelse, hvorefter sagen genoptages til revision, således at den endelige erstatningsudmåling kommer til at svare til skadelidtes faktiske tab.

Om den konkrete sag, der nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at den drejer sig om et skinnedensbrud, som skadelidte var udsat for i november 1985. Tilfældet blev anmeldt til Sikringsstyrelsen den 4. marts 1986. Afgørelsen om menens størrelse – 8 pct. – blev truffet den 10. februar 1988, idet de medicinske følger af skaden først da med rimelig sikkerhed

kunne bedømmes, hvilket ikke er usædvanligt ved skader af netop denne art. Styrelsen ydede allerede den 18. februar 1987 skadelidte forskud på den forventede menerstatning med 10.000 kr. Afgørelsen om men blev anket af skadelidte.

På tidspunktet for afgørelsen af mengraden var pågældendes erhvervsmuligheder endnu helt uafklarede, idet skadelidte havde forsøgt at genoptage sit arbejde, afbrudt af sygeperioder, hvor der blev udbetalt dagpenge. Afgørelsen af erhvervsevnetabet kunne derfor ikke umiddelbart træffes. Da styrelsen fra vedkommende socialforvaltning modtog oplysning om, at det var tvivlsomt, om pågældende kunne revalideres, og da det måtte forventes, at skadelidte søgte førtidspension, traf styrelsen den 13. juni 1988 den midlertidige afgørelse, at der tilkom skadelidte erstatning for erhvervsevnetab som løbende ydelse svarende til, at arbejdsevnen var nedsat med 25 pct. Styrelsen besluttede samtidig at tage spørgsmålet om erstatning for erhvervsevnetab op efter ca. 1 år. Også denne afgørelse blev indanket for Den Sociale Ankestyrelse, der den 22. december 1988 tiltrådte styrelsens erhvervsevnetabsafgørelse. Samtidig forhøjede Ankestyrelsen menprocenten til 12.

Det kan oplyses, at en undersøgelse på arbejdsmedicinsk klinik, som nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, ikke har været inde i billedet i forbindelse med de trufne afgørelser.

Efter anmodning fra pågældende forbund har styrelsen allerede nu påbegyndt den planlagte revision af erhvervsevnetabsspørgsmålet.

Endelig kan jeg oplyse, at der er nedsat en analysegruppe om arbejdsmiljø- og arbejdsskadeforsikringsområdet.

Denne analysegruppe, der består af repræsentanter for en række ministerier, forventes at afslutte sit arbejde i sommeren 1989.

Analysegruppen skal beskrive og vurdere problemer og løsningsmuligheder på arbejdsmiljø- og arbejdsskadeforsikringsområdet og skal bl.a. sikre en effektiv sagsbehandling af den enkelte arbejdsskadesag.

Når analysegruppen har afsluttet sit arbejde, vil jeg vurdere mulighederne for at forenkle arbejdsskadesagerens behandling.

Spm. nr. S 730

Til *socialministeren* (4/4 89) af: